

[Gerda Møller.]

sig, men også forstå baggrunden for en historisk film, en skønlitterær bog eller et bestemt teaterstykke, hvis de ikke skal føle sig underudviklede og være afskåret fra at deltage i almindelige debatter og samtaler.

Derfor ønsker vi bl. a. reviderede læseplaner med målangivelser for de enkelte fag samt en vis prioritering af stoffet, så f. eks. faget dansk kan styrkes ved, at det i højere grad kommer til at dreje sig om en egentlig undervisning i faget, samt at der først og fremmest lægges vægt på det lodige stof fremfor studier af undervisningshæfter i dagligdagens sprog, af billedhæfter og af porno.

Vi er ikke tilfreds med den vejledning for gymnasiet og HF, der kom i juni 1971. Ligesom de nye faghæfter i folkeskolen lukker den op for triviallitteraturen og tekstlæsningen uden garanti for, at den lodige litteratur tilgodeses i tilstrækkeligt omfang, og giver i forbindelse med lærernes uindskrænkede metodefrihed bl. a. mulighed for at føre såvel klassekamp som indoktrinering i marxisme og studier af tegneserier og pornoblade ind i skolens danskundervisning lige fra folkeskolens ældste klasser og op til universitetsplan.

Det er ikke, fordi vi fra konservativ side ønsker at afskaffe metodefriheden, men som undervisningsministeren svarede mig i spørgetiden i sidste måned, er metodefrihed et vanskeligt begreb, det kan være svært at definere. Men det er i hvert fald ikke frihed til, at en lærer må vælge en ganske bestemt metode og ingen anden. Ministeren nævner også bl. a. trivihæfterne og siger, at de virkelige skal vejes op, og at der skal være en modvægt imod dem. Det siger mig, at brugen af disse hæfter i undervisningen i hvert fald kræver absolut redelighed fra lærerens side, og jeg gad egentlig vidst, hvorledes ministeren vil garantere forældrene den.

I det hele taget er der meget, der må ryddes op i og skabes klarhed over i hele vort undervisningssystem. Når det for eksempel fra direktoratet for gymnasieskolerne og HF for nylig har kunnet udtales, at kvaliteten på vore universiteter i dag er af en sådan karakter, at for eksempel en cand. mag.-eksamen ikke umiddelbart kan blive accepteret som adgangsgivende til undervisning i gymnasiet, og når vi fra den ene professor

efter den anden får sendt eksempler på, hvorledes enkelte fag misbruges til snæver politisk uddannelse i marxisme fremfor at give de studerende en almindelig indføring i det pågældende fag, så er det på tide, at folketinget får fastlagt de politiske hovedretningsslinjer, den højere uddannelse skal udvikle sig på grundlag af.

Derfor fremsatte den konservative folketingsgruppe i foråret sit forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 for at få hele uddannelsessystemet kulegravet. Vi er dybt bekymrede over udviklingen også inden for de højere uddannelser, for deres niveau og deres kvalitet. Derfor ønsker vi, at regering og folketing i langt højere grad, end tilfældet er, må påtage sig ansvaret for såvel struktur som mål i uddannelsen. Det er værd at slå fast, at det er samfundets behov for velkvalificerede på en række områder, der skal tilgodeses ved de betragtelige bevillinger, der ydes. Det er at give den offentlige administration, servicesektoren og erhvervslivet den mængde højt uddannet arbejdskraft, som er nødvendig. Det er det, det gælder. Det gælder ikke at begrænse de studerendes horisont til Marx og Lenin.

Det må være naturligt at spørge, hvad denne debat skal resultere i. For mig at se må der nu skrives til handling i form af lovforslag, som kan styrke læreruddannelsen på det pædagogiske plan og give folkeskolen en klar målsætning, så den kan fastholdes på sine forpligtelser til at være alsidig i valg af emner og i de synspunkter, der anlægges på disse, så det kundskabsformidlende kommer i forgrunden og der ikke alene lægges vægt på elevernes trivsel, men også på at oplære dem til ansvarsbevidsthed. I den forbindelse ønsker vi at udtrykke håbet om, at det skal lykkes i denne omgang at nå frem til en folkeskolereform eller -revision, som ministeren foretrækker at kalde det, der hos forældrene kan møde den tillid og det engagement, som er nødvendigt for, at den virkelige kan være folkets skole, en reform, som kan vare nogle år frem i tiden og dermed være med til at sikre den ro, den tryghed og den kontinuitet, der er så nødvendig for arbejdsklimaet i vor folkeskole. Bevæger vi os uden for folkeskolens område, må vi også her lovgive for, at de faglige studieplaner indhold overholdes, samt at videnskabelig